

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniae, 1656

§. 213. Vt tolleret crucem eius. v. 21.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45533

affluentiam, de malo bonum, de peccatorum tenebris miserationis fecisti splendere lucem, atque de ipsa Crucis angaria spirituale contulisti Sacramentum. Quid igitur hoc Sacramento significasti? Sanctam necessitatem meliorem esse malitiosa libertate. Tu namque nos cogis ut voluntarios facias & necessitatem in virtutem commutas. Noli igitur Domine intueri meam magnam imperfectionem, sed tuam immensam bonitatem ac sapientiam: nec agas mecum pro desiderio meo carnali, verum pro tua sanctissima voluntate & animæ meæ salute. Tu namque melius nosti quam ego ipsemet, quid mihi expediat. Si igitur pertæsus dolorum non libenter patiar secundum sensualitatem, non hoc cures: sed semper diuina fiat voluntas ad gloriam nominis tui summam, & animæ meæ salutem, siue gratum siue ingratum carni meæ fuerit. Sed & amantissime Domine ac Pater, da mihi cum tempore illam sapientiam & fortitudinem, ut me ipsum vincens, in omni tribulatione tuam sanctissimam voluntatem cognoscam, donec extra me ipsum me recipiens ad tuam sanctam vñionem perueniam quo in omnibus tam aduersis quam prosperis, tam in dulcibus, quam amaris, tam in tribulatione, quam in pugna, tecum vñum efficiar, & post hanc vitam locum habeam ubi tu es omnia in omnibus & absterges omnem lacrimam ab oculis nostris, quo omnium malorum præteritorum oblitus, tecum tranquillitatem & pacem habeamus in perpetuum. Amen.

§. 213. *Vt tolleret crucem eius. v. 21.*

Cum viderent Iudæi & Carnifices Christum sub mole crucis non posse subsistere, sed supprimi, vulneribus lacerum, à planta pedis vsque ad verticem capitis, & ingentem crucis trabem grandem in eo facere exanimatione, & vulnera cum vulneribus confundere, aliquid non tam solatij, sed incrementi ad prolixiores dolores tolerandos obtulerunt, nempe baiulum crucis, quem sic intelligere possumus tulisse crucem Iesu, ut solus portaret, præcedente, vel protracto Domino ante eum, vel ut partem posteriorem portaret, priorem vero Dominus, vtraque consideratio habet suos defensores & Patronos. Ego eam præfero sententiam quæ cogitat Dominum sub parte crucis mansisse, ne probrum afferam Domino, crucis suæ in alium remissæ. Et quamuis eo pacto, parum solatij Domino videtur allatum, mysterij tamen multum assertur nobis, ut sciamus nos non nostra virtute sed Christi portare adiutorio & quidē uti præcipuo. Quidquid vero illud fuerit solatij secundum corpus, multo illud plus lancinavit Domini pijsimam mentem, cum vidit aliquem sua causa grauari. Solet hoc ingenuos animos valde excruciare.

T 3

Veni-

Venite iam fideles & in Simone Cyrenæo, obediētes: non casu sed de industria certa que Dei prouidentia disponente parati, occurrere ad ferendam Crucem quæ se nobis quocunque modo vel loco tandem obtulerit. Sicut enim in Christo summæ fuit obediētiæ Crucem tollere: ita & in Christiano. De villa venite, mundum contemnite, & apti eritis Crucis ferendæ. Omnes enim qui volunt pie viuere in Christo Iesu, persecutionem patientur. Accedens ergo, o fili, ad seruitutem Dei prepara animam tuam ad tentationem.

Venite etiam peccatores, venite otiosi, venite molles, delicati, & queruli, venite vos quoque pusillanimes varijs tentamentis distenti, & vacantes à serijs, quid statis tota die otiosi? tolle auare, ambitiose, & iniuste, sed pœnitens, tolle inquam clauem Dauid in humeros tuos, Crucis mysterijs insignitam qua tibi thesauri cœlestis facultas & in cœlum aditus datur, Tolle tuam, quisquis es, vt Christi Crucem, in qua temetipsum vt ouem perditam ad ouile reportauit & salua animam tuam. Angarieris licet vt Simon, excita te, aspice in consummatorem Iesum Christum.

§. 214. *Et perducunt illum in Galgotha locum, quod est interpretatum, Caluaria locus. v. 22.*

Postquam Sacer Scriptor descripserat, quomodo Novum Regem ad prælium eduxerint Milites, ipsum etiam locum in quo supremo conflictu cum hoste erat congressurus describit. Non fuit ille, vti solent alij Reges castra metare, aliquis campus spatiosus ad flunium vel aquas, sed montis vel collis vnde prospectus esset circumcirca in valles. In quo tamen nulla alia castra locanda erant sed mortuorum ossa, in quibus vigeat, imperium mortis, assumenda erant, vt in ipsismet cum morte, & Diabolo mortis auctore iniretur prælium. Qua in consideratione valde admirari incipio Dei sapientiam, qui talem elegit locum certaminis, & permisit, vt quod milites & hostes Christi, ipsi parabant ad opprobrium, hoc ipsum ei cederet in encomium & victoriæ incrementum.

Salue Dei sapientia, quæ attingis à fine ad finem fortiter & disponis omnia suauiter. Salue, salue, imo salua. Te eligentē Caluariæ locum, videmus nullū sapientius locum potuisse eligi ad vincendam mortem. Nemo hoc Philosophorum ingenio suo attingisset, nemo sapientium huius mundi. Vere tu es Deus noster, qui non solum eligis, sed & facis talia mirabilia.

§. 215. *Et dabant ei bibere myrrathum vinum. v. 23.*

Quid est hoc? quod statim mentione facta loci in quo erat inuentus conflictus, confestim fit mentio haustus? An quia milites, vt animos sibi addant